

Bruxelles, 8. lipnja 2017.
(OR. en)

10043/17

Međuinstitucijski predmeti:
2016/0370 (CNS)
2016/0372 (NLE)

FISC 130
ECOFIN 504
UD 145

NAPOMENA

Od:	Predsjedništvo
Za:	Odbor stalnih predstavnika / Vijeće
Br. dok. Kom.:	14820/16 FISC 207 ECOFIN 1111 IA 126 14821/16 FISC 208 ECOFIN 1112 IA 127
Predmet:	<ul style="list-style-type: none"> – Prijedlog direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu – Prijedlog provedbene uredbe Vijeća o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost <p>= kompromis predsjedništva</p>

Za delegacije se u Prilogu nalazi najnoviji kompromis predsjedništva o navedenim prijedlozima Komisije.

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

**o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza
na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

Djelujući u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

---

¹ SL C, , str. .

² SL C, , str. .

budući da:

- (1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ³ definiraju se posebne odredbe za naplatu poreza na dodanu vrijednost (PDV) za porezne obveznike bez poslovnog nastana koji pružaju telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja ili usluge koje se osobama koje nisu porezni obveznici isporučuju elektroničkim putem.
- (2) Direktivom Vijeća 2009/132/EZ⁴ definira se oslobođenje od plaćanja PDV-a za uvoze malih pošiljaka zanemarive vrijednosti.
- (3) Procjenom posebnih odredaba uvedenih od 1. siječnja 2015. utvrđena su mnoga područja za poboljšanje. Prvo, potrebno je smanjiti opterećenje za mikropoduzeća s poslovnim nastanom u državi članici koja povremeno isporučuju takve usluge u druge države članice te im omogućiti da se moraju pridržavati samo obveza u pogledu PDV-a u državi članici poslovnog nastana, a ne i u drugim državama članicama. Potrebno je uvesti prag na razini cijele Zajednice do kojega takve isporuke podliježu PDV-u u državi članici svojega poslovnog nastana. Nadalje, zahtjev prema kojemu je potrebno ispunjavati obveze izdavanja računa i vođenja evidencije svih država članica u koje se isporučuje vrlo je opterećujući. Stoga, kako bi se smanjila opterećenja za poduzeća, pravila o izdavanju računa trebala bi biti ona koja su primjenjiva u državi članici identifikacije dobavljača koji primjenjuje posebne odredbe. Treće, porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u Zajednici, ali su u registru obveznika PDV-a u državi članici (npr. jer provode povremene transakcije koje podliježu PDV-u u toj državi članici) ne mogu se koristiti ni posebnim odredbama za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan u Zajednici ni posebnom odredbom za porezne obveznike s poslovnim nastanom u Zajednici. Kao posljedica toga, predlaže se da se takvim poreznim obveznicima dopusti upotreba posebne odredbe za porezne obveznike bez poslovnog nastana unutar Zajednice.

---

³ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

⁴ Direktiva Vijeća 2009/132/EZ od 19. listopada 2009. o utvrđivanju područja primjene članka 143. točaka (b) i (c) Direktive 2006/112/EZ o oslobođenju od plaćanja poreza na dodanu vrijednost prilikom konačnog uvoza određene robe (SL L 292, 10.11.2009., str. 5.).

- (4) Nadalje, procjenom posebnih odredaba za oporezivanje telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučenih usluga uvedenih 1. siječnja 2015. pokazalo se da je zahtijevani rok predaje prijave PDV-a u roku od 20 dana nakon završetka poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom prekratak, posebice za isporuke putem telekomunikacijske mreže, sučelja ili portala, pri čemu se za usluge isporučene putem mreže, sučelja ili portala pretpostavlja da ih isporučuje operater mreže, sučelja ili portala koji mora prikupiti informacije od svakog pojedinačnog pružatelja usluga kako bi dovršio prijavu PDV-a. Procjenom se pokazalo i da zahtjev o ispravljanju prijave PDV-a dotičnog poreznog razdoblja predstavlja veliko opterećenje za porezne obveznike jer od njih može zahtijevati ponovno podnošenje nekoliko prijava PDV-a u svakom tromjesečju. Kao posljedica toga, rok za podnošenje prijave PDV-a potrebno je produžiti sa 20 na 30 dana nakon završetka poreznog razdoblja, a poreznim obveznicima potrebno je omogućiti da prethodne prijave PDV-a isprave u sljedećoj prijavi umjesto u prijavama za porezna razdoblja na koja se ispravke odnose.
- (5) Da bi se izbjeglo da porezni obveznici koji isporučuju usluge, osim telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučenih usluga osobama koje nisu porezni obveznici moraju biti identificirani u porezne svrhe u svakoj državi članici u kojoj navedene usluge podliježu PDV-u, države članice trebale bi poreznim obveznicima koji isporučuju navedene usluge dopustiti da se koriste informacijskim sustavom za registraciju, prijavu i plaćanje PDV-a, omogućujući im da PDV na te usluge prijavljuju i plaćaju u samo jednoj državi članici.
- (6) Kako bi se razjasnilo područje primjene odredaba koje se odnose na situacije u kojima je roba kupljena i potom isporučena daljnjem kupcu, potrebno je uputiti na nova sredstva elektroničke komunikacije preko kojih se zaključuju transakcije kako bi se uzeo u obzir tehnološki napredak.

- (7) Realizacija unutrašnjeg tržišta, globalizacija i tehnološke promjene rezultirale su eksplozivnim rastom elektroničke trgovine, a stoga i prodaje na daljinu robe koja se isporučuje i iz jedne države članice u drugu i iz trećih područja ili trećih zemalja u Zajednicu. Mjerodavne odredbe direktiva 2006/112/EZ i 2009/132/EZ potrebno je prilagoditi tom razvoju, uzimajući u obzir načelo oporezivanja na odredištu i potrebu za zaštitom poreznih prihoda država članica kako bi se stvorili jednaki uvjeti za poslovanje dotičnih poduzeća te smanjilo njihovo opterećenje. Posebna odredba za telekomunikacijske usluge, usluge emitiranja ili elektronički isporučene usluge koje isporučuju porezni obveznici s poslovnim nastanom unutar Zajednice, ali ne u državi članici potrošnje stoga bi se trebala proširiti na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice te bi trebalo uvesti sličnu posebnu odredbu za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja.
- (8) Da bi se smanjilo opterećenje za poduzeća koja se služe posebnom odredbom za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, potrebno je ukinuti obvezu izdavanja računa za takvu prodaju. Da bi se takvim poduzećima osigurala pravna sigurnost, u pravilima koja određuju mjesto takvih isporuka robe trebalo bi biti jasno navedeno da se primjenjuju i na robu koja se prevozi ili otprema neizravno u ime dobavljača ili ako dobavljač neizravno intervenira u vezi s prijevozom ili otpremom robe.
- (9) Područje primjene posebne odredbe za prodaju na daljinu robe koja je uvezena iz trećih područja ili trećih zemalja trebalo bi ograničiti na prodaju robe čija stvarna vrijednost ne prelazi 150 EUR jer je od tog iznosa pri uvozu potrebna potpuna carinska deklaracija za carinske svrhe. Kako bi se izbjeglo dvostruko oporezivanje, potrebno je uvesti oslobođenje od plaćanja poreza na dodanu vrijednost pri uvozu robe prijavljene prema ovoj posebnoj odredbi. Dodatno, kako bi se izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja među dobavljačima u Zajednici i izvan nje te kako bi se izbjegli gubitci poreznog prihoda, potrebno je ukinuti oslobođenje za uvoz robe u malim pošiljkama zanemarive vrijednosti uvedeno Direktivom 2009/132/EZ.

- (10) Poreznom obvezniku koji se koristi tom posebnom odredbom o prodaji na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja trebalo bi se dopustiti imenovanje posrednika s poslovnim nastanom u Zajednici kao osobe odgovorne za plaćanje PDV-a i ispunjavanje obveza propisanih u posebnoj odredbi u svoje ime i za svoj račun.
- (11) Da bi se zaštitio porezni prihod država članica, porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici, a koji se koristi tom posebnom odredbom, trebao bi biti obvezan imenovati posrednika. Međutim, ta se obveza ne primjenjuje ako ima poslovni nastan u zemlji s kojom je Unija sklopila sporazum o međusobnoj pomoći. Takve ovlasti podliježu strogom popisu jasno utvrđenih kriterija.
- (12) Radi osiguravanja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Direktive u pogledu utvrđivanja popisa trećih zemalja s kojima je Unija sklopila sporazum o međusobnoj pomoći čije je područje primjene slično onome Direktive Vijeća 2008/55/EZ⁵ i Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010⁶, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te ovlasti trebalo bi izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁷. Budući da je utvrđivanje popisa trećih zemalja izravno povezano s administrativnom suradnjom u području poreza na dodanu vrijednost, primjereno je da Komisiji pomaže Stalni odbor za administrativnu suradnju osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010.

---

⁵ Direktiva Vijeća 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za određene namete, davanja, poreze i druge mjere (SL L 150, 10.6.2008., str. 28.).

⁶ Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 10.).

⁷ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (13) S obzirom na eksplozivan rast elektroničke trgovine i posljedični porast broja malih pošiljaka čija stvarna vrijednost ne prelazi 150 EUR uvezenih u Zajednicu, države članice trebale bi sustavno dopustiti primjenu posebnih postupaka za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz. Takav se postupak može primjenjivati kada se ne primjenjuje posebna odredba o prodaji robe na daljinu uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja i kada krajnji kupac nije izabrao standardni postupak uvoza kako bi se koristio potencijalno smanjenom stopom PDV-a.
- (14) Prema potrebi, pri određivanju datuma primjene odredaba ove Direktive uzima se u obzir vrijeme potrebno za uvođenje mjera potrebnih za provedbu ove Direktive, kao i vrijeme potrebno da države članice prilagode svoj informacijski sustav za registraciju, prijavu i plaćanje PDV-a.
- (15) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, odnosno pojednostavnjenje obveza u pogledu PDV-a, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (16) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima⁸, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.
- (17) Direktive 2006/112/EZ i 2009/132/EZ stoga bi trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

---

⁸ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

Članak 1.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ koje stupaju na snagu 1. siječnja 2018.

S učinkom od 1. siječnja 2018., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

(1) Članak 58. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 58.

1. Mjesto isporuke sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik mjesto je gdje ta osoba ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište:

- (a) telekomunikacijskih usluga;
- (b) usluga radijskog i televizijskog emitiranja;
- (c) elektronički pruženih usluga, a posebno onih navedenih u Prilogu II.

Kada pružatelj i korisnik usluge komuniciraju putem elektroničke pošte, to samo po sebi ne znači da je pružena usluga elektronički pružena usluga.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u samo jednoj državi članici; i
- (b) usluge se pružaju korisnicima lociranim u bilo kojoj državi članici osim države članice koja se navodi u točki (a); i
- (c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, takvih isporuka u tekućoj kalendarskoj godini ne prelazi 10 000 EUR ili jednakovrijedan iznos u nacionalnoj valuti te nije prelazila navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.

3. Kada se tijekom kalendarske godine prijeđe prag naveden u stavku 2. točki (c), od tog se trenutka primjenjuje stavak 1.
  4. Država članica na čijem državnom području dobavljači navedeni u stavku 2. imaju poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište, tim dobavljačima dodjeljuje pravo odabrati da se mjesto isporuke utvrdi u skladu sa stavkom 1., koje u svakom slučaju obuhvaća razdoblje od dvije kalendarske godine.
  5. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi nadzirale ispunjava li porezni obveznik uvjete navedene u staccima od 2. do 4.
  6. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz stavka 2. točke (c) izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila na datum donošenja ove Direktive.”
- (2) Članak 219.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 219.a

1. Izdavanje računa podliježe pravilima koja se primjenjuju u državi članici u kojoj se smatra da je isporuka robe ili usluga obavljena, u skladu s odredbama glave V.
2. Iznimno od stavka 1., izdavanje računa podliježe sljedećim pravilima:
  - (a) pravila koja se primjenjuju u državi članici u kojoj je dobavljač osnovao svoje poduzeće ili ima fiksnu poslovnu jedinicu iz koje se vrši isporuka ili, u nedostatku takva mjesta poslovnog nastana ili fiksne poslovne jedinice, u državi članici u kojoj dobavljač ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište, pri čemu:

- i. dobavljač nema poslovni nastan u državi članici u kojoj se smatra da su roba ili usluge isporučene, u skladu s odredbama glave V., ili njegova poslovna jedinica u toj državi članici ne utječe na isporuku u smislu članka 192.a točke (b), a obveznik plaćanja PDV-a je osoba kojoj se roba ili usluge isporučuju.
  - ii. smatra se da isporuka robe ili usluga nije izvršena unutar Zajednice, u skladu s odredbama glave V.;
- (b) pravila koja se primjenjuju u državi članici identifikacije dobavljača koji primjenjuje jednu od posebnih odredaba navedenih u glavi XII. poglavlju 6.

Kada dobavljač nema poslovni nastan u državi članici u kojoj se smatra da su roba ili usluge isporučene i kupac izdaje račun (samonaplata) ili u kojoj se ne primjenjuju posebne odredbe navedene u glavi XII. poglavlju 6., primjenjuje se stavak 1.

3. Stavci 1. i. 2. ovog članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje članke od 244. do 248.”

(3) u članku 358.a točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

(1) „porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici” znači porezni obveznik koji nema sjedište poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan;”

(4) u članku 361. stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) izjavu da osoba nema sjedište poslovanja na području Zajednice i da tamo nema stalan poslovni nastan.”

Članak 2.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ koje stupaju na snagu 1. siječnja 2021.

S učinkom od 1. siječnja 2021., Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

(1) Dodaje se novi članak 14.a:

- „1. Kada porezni obveznik, putem elektroničkog sučelja poput mjesta trgovanja, platformi, portala i sličnih sredstava, omogućuje prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne prelazi 150 EUR, smatra se da je taj porezni obveznik primio tu robu i osobno je dalje isporučio kao prodaju robe na daljinu uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja.
2. Ako porezni obveznik osigurava postupke skladištenja uz dostavu ili ponovnu dostavu ili bez nje, za prodaju na daljinu robe iz članka 33. stavka 1., a takva se roba ne omogućava uporabom elektroničkih sučelja kao što su mjesta trgovanja, platforme, portali i slična sredstva, smatrat će se da je taj porezni obveznik primio tu robu te je osobno isporučio dalje kao prodaju robe na daljinu.”

(2) Članak 33. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od članka 32., mjestom isporuke robe čiju otpremu ili prijevoz izvršava dobavljač ili netko drugi u njegovo ime, ili ako dobavljač neizravno intervenira u prijevoz ili otpremu robe, iz države članice koja nije ona u kojoj otprema ili prijevoz robe završava, smatra se mjesto gdje je roba smještena u vrijeme kad otprema ili prijevoz robe kupcu završava, ukoliko su ispunjeni sljedeći uvjeti:”

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Isporučena roba koju dobavljač, ili posrednik koji djeluje u njegovo ime, otprema ili prevozi s trećeg područja ili iz treće zemlje i uvozi u državu članicu u kojoj otprema ili prijevoz robe završava, smatra se da je roba isporučena u tu državu članicu uz uvjet da je PDV na tu robu prijavljen prema posebnoj odredbi iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 4.”

(3) Članak 34. briše se.

(4) Članak 35. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 35.

Članak 33. ne primjenjuje se na isporuke rabljene robe, umjetnina, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta, koji su definirani u članku 311. stavku 1. točkama od 1. do 4., kao ni na isporuke rabljenih prijevoznih sredstava, u skladu s definicijom iz članka 327. stavka 3., koja podliježu PDV-u u skladu s relevantnim posebnim odredbama.”

(5) U članku 58. brišu se stavci 2. do 6.

(6) U glavi V. umeće se sljedeće poglavlje 3.a:

„POGLAVLJE 3.a

Prag za porezne obveznike koji isporučuju robu obuhvaćenu člankom 33. stavkom 1. i isporučuju usluge obuhvaćene člankom 58.

Članak 59.c

1. Članak 33. stavak 1. i članak 58. ne primjenjuju se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
  - (a) dobavljač ima poslovni nastan ili, u nedostatku poslovnog nastana, stalnu adresu ili uobičajeno boravište samo u jednoj državi članici; i
  - (b) usluge se pružaju ili se roba otprema ili prevozi kupcima lociranim u bilo kojoj državi članici osim države članice koja se navodi u točki (a); i
  - (c) ukupna vrijednost, bez PDV-a, isporuka obuhvaćenih ovim odredbama u tekućoj kalendarskoj godini ne prelazi 10 000 EUR ili jednak iznos u nacionalnoj valuti niti je prelazila navedeni iznos tijekom prethodne kalendarske godine.
2. Kada se tijekom kalendarske godine prijeđe prag naveden u stavku 1. točki (c), od tog se trenutka primjenjuju članak 33. stavak 1. i članak 58.
3. Država članica na čijem se državnom području nalazi roba u trenutku kada započne njezina otprema ili prijevoz ili u kojoj porezni obveznici koji isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički isporučene usluge imaju poslovni nastan dodjeljuje poreznim obveznicima koji provode isporuke koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. pravo odabrati da se mjesto isporuke utvrdi u skladu s člankom 33. stavkom 1. i člankom 58., koje u svakom slučaju obuhvaća razdoblje od dvije kalendarske godine.

4. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi nadzirale ispunjava li porezni obveznik uvjete navedene u stavcima od 1. do 3.
5. Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa iz stavka 1. točke (c) izračunava se primjenom tečaja koji je Europska središnja banka objavila na datum donošenja ove Direktive.”
- (7) U članku 143. stavku 1. umeće se sljedeća točka (ca):
- „(ca) uvoz robe kada je PDV prijavljen prema posebnoj odredbi u glavi XII. odjeljku 4. poglavlju 6. i kada je, najkasnije po predaji uvozne deklaracije, nadležnom carinskom uredu države članice uvoza dostavljen identifikacijski PDV broj dobavljača ili posrednika koji djeluje u njegovo ime, a koji se dodjeljuje prema članku 369.q;”
- (8) U članku 178. dodaje se sljedeća točka (g):
- „(g) ako je dužan plaćati PDV kao kupac kada se primjenjuje glava XII. poglavlje 6. odjeljak 4., mora čuvati račun ili sličan dokument koji je izdao porezni obveznik koji primjenjuje posebnu odredbu ili, ako je to primjenjivo, njegov posrednik, a na kojem je jasno naznačen plaćeni PDV i PDV identifikacijski broj dodijeljen u skladu s člankom 369.q.”
- (9) U članku 220. stavku 1. točka (2) zamjenjuje se sljedećim:
- „(2) isporuku robe iz članka 33., osim kada se porezni obveznik koristi posebnom odredbom iz glave XII. poglavlja 6. odjeljka 3.”
- (9a) U članku 207. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:
- „Države članice donose potrebne mjere kako bi osigurale da one osobe za koje se smatra da su u skladu s člancima od 194. do 197. te člancima 199., 204. i 369.1 točkom 3. obvezne plaćati PDV umjesto poreznog obveznika koji nema poslovni nastan na njihovu državnom području, poštuju obveze o plaćanju iz ovog Odjeljka.”

(10) Naslov glave XII. poglavlja 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebne odredbe za porezne obveznike bez poslovnog nastana koji isporučuju usluge ili prodaju robu na daljinu osobama koje nisu porezni obveznici”

(11) Članak 358. mijenja se kako slijedi:

(a) točke 1., 2. i 3. brišu se;

(b) Umeće se sljedeća točka 3.a:

„(3a) ‚prodaja robe na daljinu’ znači prodaja robe za čije je mjesto isporuke nadležan članak 33. stavak 1. i roba u pošiljkama stvarne vrijednosti koja ne prelazi 150 EUR i čije je mjesto isporuke uređeno člankom 33. stavkom 2.;”

(12) Naslov odjeljka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebna odredba za usluge koje isporuče porezni obveznici bez poslovnog nastana unutar Zajednice”

(13) U članku 358.a dodaje se sljedeća točka 3.:

„(3) ‚država članica potrošnje’ znači država članica u kojoj se smatra da se odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3.;”.

(14) Članak 359. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 359.

Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u Zajednici i koji pruža usluge osobi koja nije porezni obveznik i koja ima poslovni nastan u državi članici ili ima stalnu adresu ili uobičajeno boravište u državi članici, da iskoristi tu posebnu odredbu. Ta se odredba primjenjuje na sve usluge pružene unutar Zajednice.”

(15) U članku 363. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ako obavijesti tu državu članicu da više ne pruža usluge obuhvaćene tom posebnom odredbom;”

(16) Članci 364. i 365. zamjenjuju se sljedećima:

„Članak 364.

Porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici, a koji se koristi tom posebnom odredbom, podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje bez obzira na to jesu li usluge obuhvaćene tom posebnom odredbom bile pružene. Prijava PDV-a podnosi se u roku od 30 dana nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Članak 365.

U prijavi PDV-a navodi se PDV identifikacijski broj i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, svih pruženih usluga obuhvaćenih tom posebnom odredbom provedenih tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi se također moraju navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu.

Kada su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te će se izmjene uključiti u sljedeću prijavu najkasnije u roku od tri godine od datuma kada je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 364. U toj sljedećoj prijavi PDV-a navest će se relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje te iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.”

(17) Članak 368. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 368.

Porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici i koji se koristi posebnom odredbom ne može odbiti PDV u skladu s člankom 168. ove Direktive. Ne dovodeći u pitanje članak 1. stavak 1. Direktive 86/560/EEZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom Direktivom. Članak 2. stavci 2. i 3. te članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrat koji se odnosi na usluge obuhvaćene tom posebnom odredbom.

Ako se porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za aktivnosti koje nisu obuhvaćene tom posebnom odredbom, odbija PDV nastao u toj državi članici za svoje oporezive aktivnosti koje su obuhvaćene tom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250.”

(18) Naslov glave XII. poglavlja 6. odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i za usluge koje su pružili porezni obveznici s poslovnim nastanom u Zajednici, ali ne u državi članici potrošnje”

(19) Članak 369.a mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeća točka 1.a:

„1.a ,prodaja robe na daljinu unutar Zajednice’ znači prodaja robe koju otprema ili prevozi dobavljač ili netko drugi u njegovo ime, ili kada dobavljač neizravno intervenira u prijevoz ili otpremu robe, iz države članice osim one u kojoj otprema ili prijevoz robe završava, a čije je mjesto isporuke uređeno člankom 33. stavkom 1.;”

(b) dodaje se sljedeća točka 3.:

„(3) ‚država članica potrošnje’ znači država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3. ili, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz robe klijentu.”

(20) Članci 369.b i 369.c zamjenjuju se sljedećima:

„Članak 369.b

Države članice dopuštaju svakom poreznom obvezniku koji obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i svakom poreznom obvezniku koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje, a koji pruža usluge osobi koja nije porezni obveznik, da iskoristi tu posebnu odredbu. Ta posebna odredba primjenjuje se na svu robu i usluge pružene u Zajednici.

Članak 369.c

Porezni obveznik prijavljuje državi članici identifikacije kada započne i završi sa svojim oporezivim djelatnostima obuhvaćenima tom posebnom odredbom ili promijeni te djelatnosti tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu te posebne odredbe. On tu informaciju daje u elektroničkom obliku.”

(21) Članak 369.e mijenja se kako slijedi:

(a) uvodne riječi zamjenjuju se sljedećim tekstom:

„Država članica identifikacije isključuje poreznog obveznika iz posebne odredbe u svakom od sljedećih slučajeva:”

(b) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ako pošalje obavijest da više ne obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i ne vrši usluge obuhvaćene tom posebnom odredbom;”

(22) Članci 369.f i 369.g zamjenjuju se sljedećima:

„Članak 369.f

Porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje bez obzira na to je li obavljena prodaja robe na daljinu unutar Zajednice i jesu li usluge obuhvaćene posebnom odredbom bile pružene. Prijava PDV-a podnosi se u roku od 30 dana nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Članak 369.g

1. Na prijavi PDV-a prikazan je PDV identifikacijski broj koji se navodi u članku 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje robe na daljinu unutar Zajednice i pruženih usluga obuhvaćenih tom posebnom odredbom provedenih tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi se također moraju navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu. Prijava PDV-a uključuje i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno ovim člankom stavkom 4.
2. Kada se, u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice obuhvaćene tom posebnom odredbom, roba otprema ili prevozi iz država članica osim države članice identifikacije, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost takve prodaje za svaku državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi, zajedno s pojedinačnim PDV identifikacijskim brojem ili referentnim poreznim brojem koji dodjeljuje svaka takva država članica. Prijava PDV-a obuhvaća te informacije za svaku državu članicu osim države članice identifikacije, podijeljeno prema državama članicama potrošnje.

3. Kada porezni obveznik koji isporučuje usluge obuhvaćene tom posebnom odredbom ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana osim onog u državi članici identifikacije, iz kojih pruža usluge, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost takvih isporuka za svaku državu članicu u kojoj ima poslovni nastan zajedno s pojedinačnim PDV identifikacijskim brojem ili referentnim poreznim brojem tog poslovnog nastana, podijeljeno prema državama članicama potrošnje.
4. Kada su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te će se izmjene uključiti u sljedeću prijavu najkasnije u roku od tri godine od datuma kada je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.f. U toj sljedećoj prijavi PDV-a navest će se relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje te iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.”

(23) U članku 369.h stavku 1. drugom podstavku druga rečenica zamjenjuje se sljedećom:

„Ako je isporuka obavljena u drugim valutama, porezni obveznik koji iskorištava ovu posebnu odredbu, u svrhu popunjavanja prijave PDV-a, upotrebljava tečaj primjenjiv posljednjeg dana poreznog razdoblja.”

(24) U članku 369.i prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom plaća PDV pozivajući se na dotičnu prijavu PDV-a najkasnije do isteka roka u kojem se mora podnijeti prijava.”

(25) Članak 369.j zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 369.j

Porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih aktivnosti obuhvaćenih tom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državi članici potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 1. i članak 3. Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s tom Direktivom.

Ako se porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za aktivnosti koje nisu obuhvaćene tom posebnom odredbom, odbija PDV nastao u toj državi članici za svoje oporezive aktivnosti koje su obuhvaćene tom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250.”

(26) U članku 369.k stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih tom posebnom odredbom. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi poreznim tijelima države članice potrošnje omogućila da provjere ispravnost prijave PDV-a.”

(27) U glavi XII. poglavlju 6. dodaje se sljedeći odjeljak 4.:

„Odjeljak 4

Posebna odredba za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih zemalja ili trećih područja

Članak 369.l

Za potrebe ovog odjeljka i ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice, primjenjuju se sljedeće odredbe:

- (1) „prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja” znači prodaja robe u pošiljkama stvarne vrijednosti koja ne prelazi 150 EUR i čije je mjesto isporuke uređeno člankom 33. stavkom 2.;
- (2) „porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici” znači porezni obveznik koji nema sjedište poslovanja na području Zajednice i koji tamo nema stalan poslovni nastan ;
- (3) „posrednik” znači osoba s poslovnim nastanom u Zajednici koju imenuje porezni obveznik koji provodi prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a te kako bi ispunila obveze propisane u ovoj posebnoj odredbi u ime poreznog obveznika.
- (4) „država članica identifikacije” znači sljedeće:
  - (a) kada porezni obveznik nema poslovni nastan u Zajednici, država članica u kojoj se odluči registrirati;
  - (b) kada porezni obveznik ima sjedište poslovne aktivnosti izvan Zajednice, ali u njoj ima jedan ili više stalnih poslovnih nastana, država članica sa stalnim poslovnim nastanom za koju porezni obveznik naznači da će se u njoj koristiti tom posebnom odredbom;
  - (c) kada porezni obveznik ima sjedište poslovne aktivnosti u državi članici, ta država članica;
  - (d) kada posrednik ima sjedište poslovne aktivnosti u državi članici, ta država članica;
  - (e) kada posrednik nema sjedište poslovne aktivnosti u Zajednici ali u njoj ima stalni poslovni nastan ili više njih, država članica sa stalnim poslovnim nastanom za koju posrednik naznači da će se u njoj koristiti tom posebnom odredbom;

- (5) „država članica potrošnje” odnosi se na državu članicu u kojoj završava isporuka ili prijevoz robe klijentu.

Članak 369.m

1. Države članice omogućuju sljedećim poreznim obveznicima koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja da se koriste tom posebnom odredbom:
  - (a) svim poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u Zajednici koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja;
  - (b) svim poreznim obveznicima, neovisno o tome imaju li poslovni nastan u Zajednici, koji prodaju na daljinu robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja te koje zastupa posrednik s poslovnim nastanom u Zajednici;
  - (c) svaki porezni obveznik s poslovnim nastanom u trećoj zemlji s kojom je Unija sklopila sporazum o međusobnoj pomoći čije je područje primjene slično Direktivi Vijeća 2008/55/EZ* i Uredbi (EU) br. 904/2010 te koji se bavi prodajom na daljinu robe iz te treće zemlje.
  - (d) nijedan porezni obveznik ne može istodobno imenovati više od jednog posrednika.
- [2. Odstupajući od prvog podstavka, porezni obveznik koji se smatra dobavljačem u skladu s člankom 14.a obavezan je koristiti se tom posebnom odredbom.]
3. Komisija donosi provedbeni akt kojim se utvrđuje popis trećih zemalja koje se navode u tom članku stavku 1. točki (c). Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja koji se navodi u članku 5. Uredbe (EU) br. 182/2011, a u tu svrhu odbor jest odbor osnovan člankom 58. Uredbe (EU) br. 904/2010.

---

* Direktiva Vijeća 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih uz određene pristojbe, carine, poreze i druge mjere (SL L 150, 10.6.2008., str. 28.).

Članak 369.n

Za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja na koju se PDV prijavljuje prema ovoj posebnoj odredbi, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju u trenutku isporuke. Smatra se da je roba isporučena u vrijeme prihvaćanja plaćanja.

Članak 369.o

Porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom ili posrednik koji djeluje u njegovo ime izjavljuje državi članici identifikacije kada započinje ili završava svoju djelatnost u skladu s tom posebnom odredbom ili promijeni tu djelatnost tako da više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu posebne odredbe. Te se informacije daju u elektroničkom obliku.

Članak 369.p

1. Informacije koje porezni obveznik koji se ne koristi posrednikom mora dostaviti državi članici identifikacije prije početka primjene ove posebne odredbe sadržavaju sljedeće detalje:
  - (a) ime;
  - (b) poštansku adresu;
  - (c) elektroničku adresu i internetske stranice;
  - (d) PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj.

2. Informacije koje posrednik mora dostaviti državi članici identifikacije prije početka korištenja tom posebnom odredbom u ime jednog poreznog obveznika ili više njih sadržavaju sljedeće podatke:
  - (a) ime;
  - (b) poštansku adresu;

- (c) elektroničku adresu i internetske stranice;
  - (d) PDV identifikacijski broj;
  - (e) popis poreznih obveznika koje predstavlja, uz koje je navedena njihova poštanska adresa, elektronička adresa i internetske stranice, PDV identifikacijski broj ili nacionalni porezni broj.
3. Svaki porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom ili, kada je to primjenjivo, njegov posrednik, obavještavaju državu članicu identifikacije o svakoj promjeni u navedenim informacijama.

Članak 369.q

1. Država članica identifikacije dodjeljuje poreznom obvezniku koji se koristi tom posebnom odredbom osobni PDV identifikacijski broj i obavještava ga o tom broju elektroničkim putem.
2. Država članica identifikacije dodjeljuje posredniku koji djeluje u ime poreznog obveznika koji se koristi tom posebnom odredbom osobni PDV identifikacijski broj i obavještava ga o tom broju elektroničkim putem. Kada posrednik djeluje u ime više od jednog poreznog obveznika, taj se identifikacijski broj primjenjuje za sve njegove aktivnosti povezane sa svim takvim poreznim obveznicima u okviru te odredbe.
3. PDV identifikacijski broj dodijeljen prema stavicima 1. i 2. upotrebljava se samo u svrhe ove posebne odredbe.

Članak 369.r

1. Država članica identifikacije briše poreznog obveznika iz identifikacijskog registra u sljedećim slučajevima:
  - (a) ako obavijesti državu članicu identifikacije o tome da više ne obavlja prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;

- (b) ako se drukčije može pretpostaviti da su prestale aktivnosti prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja;
  - (c) ako više ne ispunjava uvjete potrebne za primjenu ove posebne odredbe;
  - (d) ako uporno ne uspijeva zadovoljiti pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.
2. Država članica identifikacije briše posrednika iz identifikacijskog registra u sljedećim slučajevima:
- (a) ako u razdoblju od dva uzastopna kalendarska tromjesečja nije radio kao posrednik u ime poreznog obveznika koji se koristi tom posebnom odredbom;
  - (b) ako više ne ispunjava ostale uvjete potrebne za rad kao posrednik;
  - (c) ako uporno ne uspijeva zadovoljiti pravila koja se odnose na ovu posebnu odredbu.

Članak 369.s

Porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom ili njegov posrednik podnosi elektroničkim putem državi članici identifikacije prijavu PDV-a za svako kalendarsko tromjesečje bez obzira na to je li obavljena prodaja na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Prijava PDV-a podnosi se u roku od 30 dana nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.

Kada je prijava PDV-a podnesena u skladu s prvim stavkom, države članice ne nameću, u svrhe PDV-a, bilo kakve dodatne obveze ili druge formalnosti po uvozu.

Članak 369.t

1. Na prijavi PDV-a prikazani su PDV identifikacijski broj koji se navodi u članku 369.q i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost, bez PDV-a, prodaje na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja za koju je PDV dospio tijekom poreznog razdoblja, kao i ukupni iznos pripadajućeg PDV-a podijeljenog po poreznim stopama. U prijavi se također moraju navesti primjenjive stope PDV-a i ukupni iznos PDV-a za uplatu.

2. Kada su potrebne bilo kakve izmjene prijave PDV-a nakon podnošenja prijave PDV-a, te će se izmjene uključiti u sljedeću prijavu najkasnije u roku od tri godine od datuma kada je bilo potrebno predati početnu prijavu u skladu s člankom 369.s.” U toj sljedećoj prijavi PDV-a navest će se relevantna država članica potrošnje, porezno razdoblje te iznos PDV-a za koji su potrebne bilo kakve izmjene.
3. Posrednik kojega imenuju više od jednog poreznog obveznika koji se koriste tom posebnom odredbom ne treba u prijavi PDV-a specificirati isporuke koje je izvršio pojedinačni porezni obveznik za čije plaćanje PDV-a on odgovara.

Članak 369.u

1. Prijava PDV-a sastavlja se u eurima.

Države članice koje nisu uvele euro mogu zahtijevati da se prijava PDV-a sastavi u njihovoj nacionalnoj valuti. Ako je isporuka obavljena u drugim valutama, porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom ili njegov posrednik primjenjuju, u svrhu popunjavanja prijave PDV-a, devizni tečaj primjenjiv na posljednji dan poreznog razdoblja.

2. Konverzija se provodi primjenjujući devizne tečajeve koje je za taj dan objavila Europska središnja banka ili ako taj dan nije bilo objave, tečaj objavljen sljedećeg dana.

Članak 369.v

Porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom ili njegov posrednik plaća PDV upućujući na prijavu PDV-a u pitanju najkasnije do isteka roka za predaju prijave.

Plaćanje se provodi na bankovni račun denominiran u euru, koji odredi država članica identifikacije. Države članice koje nisu uvele euro mogu zahtijevati da se plaćanje obavi na bankovni račun denominiran u njihovoj vlastitoj valuti.

Članak 369.w

Porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom ne može, u pogledu svojih oporezivih aktivnosti obuhvaćenih tom posebnom odredbom, odbiti PDV nastao u državama članicama potrošnje u skladu s člankom 168. ove Direktive. Ne dovodeći u pitanje članak 1. točku 1. Direktive 86/560/EEZ te članak 2. točku 1. i članak 3. Direktive 2008/9/EZ, dotični porezni obveznik dobiva povrat u skladu s navedenim direktivama. Članak 2. stavci 2. i 3. i članak 4. stavak 2. Direktive 86/560/EEZ ne primjenjuju se na povrat koji se odnosi na robu obuhvaćenu tom posebnom odredbom.

Ako se porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom mora registrirati u državi članici za aktivnosti koje nisu obuhvaćene tom posebnom odredbom, odbija PDV nastao u toj državi članici za svoje oporezive aktivnosti koje su obuhvaćene tom posebnom odredbom u prijavi PDV-a koja se podnosi u skladu s člankom 250.

Članak 369.x

1. Porezni obveznik koji se koristi tom posebnom odredbom vodi evidenciju transakcija obuhvaćenih tom posebnom odredbom. Posrednik vodi evidenciju za svakog poreznog obveznika kojega predstavlja. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna da omogući poreznim tijelima države članice potrošnje provjeru ispravnosti prijave PDV-a.
2. Evidencija navedena u stavku 1. stavlja se na raspolaganje elektroničkim putem, državi članici potrošnje i državi članici identifikacije na njihov zahtjev.

Tu je evidenciju potrebno čuvati u razdoblju od deset godina od završetka godine u kojoj je transakcija obavljena.”

(28) U glavi XII. dodaje se sljedeće poglavlje 7.:

„POGLAVLJE 7.

Posebni postupci za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz

Članak 369.y

Ako se, za uvoz robe u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne prelazi 150 EUR, ne upotrebljava posebna odredba u poglavlju 6. odjeljku 4., država članica uvoza dužna je osobi koja prijavljuje robu carini u ime osobe za koju je roba namijenjena unutar područja Zajednice dopustiti da se koristi posebnim odredbama za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu za robu za koju otprema ili prijevoz završavaju u toj državi članici.

Članak 369.z

1. Za potrebe ovog posebnog postupka primjenjuje se sljedeće:
  - (a) osoba kojoj je roba namijenjena odgovorna je za plaćanje PDV-a;
  - (b) osoba koja robu prijavljuje carini unutar područja Zajednice odgovorna je za naplatu PDV-a od osobe kojoj je roba namijenjena i za izvršavanje plaćanja tog PDV-a.
2. Države članice omogućuju da osoba koja robu prijavljuje carini unutar teritorija Zajednice poduzme odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da osoba kojoj je roba namijenjena plati točan porez.

Članak 369.za

Ne dovodeći u pitanje članak 94. stavak 2., standardna stopa PDV-a primjenjiva u državi članici uvoza primjenjuje se kada se upotrebljava ovaj posebni postupak.

Članak 369.zb

1. Države članice dopuštaju da se PDV naplaćen prema tom posebnom postupku prijavljuje elektronički u mjesečnoj prijavi. Prijava prikazuje ukupan PDV naplaćen tijekom relevantnog kalendarskog mjeseca.
2. Države članice zahtijevaju da se PDV iz stavka 1. treba platiti do kraja mjeseca nakon uvoza.
3. Osobe koje se koriste ovim posebnim postupkom čuvaju evidenciju transakcija obuhvaćenih tim posebnim postupkom tijekom razdoblja koje određuje država članica uvoza. Ta evidencija mora biti dovoljno detaljna kako bi omogućila poreznim tijelima države članice uvoza da provjere ispravnost prijave PDV-a te se stavlja na raspolaganje elektroničkim putem na zahtjev države članice uvoza.

Članak 369.zc

1. Protuvrijednost eura u nacionalnoj valuti koju je potrebno uzeti u obzir za iznose navedene u članku 358. stavku 3.a, članku 369.1 stavku 1. i članku 369.y Direktive 2006/112/EZ utvrđuje se jedanput na godinu u skladu s Direktivom 2009/132/EZ. Primjenjuju se one stope koje su dobivene prvoga radnog dana u listopadu i vrijede od 1. siječnja sljedeće godine.
2. Države članice mogu zaokružiti iznose u nacionalnoj valuti koje su dobile pretvorbom iznosa u euro.
3. Države članice mogu nastaviti primjenjivati iznose za oslobođenje od poreza koji su na snazi u trenutku godišnje prilagodbe navedene u stavku 1., ako pretvorba iznosa za oslobođenje od poreza koji su izraženi u eurima prije zaokruženja navedenog u stavku 2. rezultira razlikom manjom od 5 % u vezi s iznosom izraženim u nacionalnoj valuti ili smanjenjem tog iznosa.”

Članak 3.

Izmjena Direktive 2009/132/EZ

S učinkom od 1. siječnja 2021. briše se glava IV. Direktive 2009/132/EZ.

Članak 4.

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 1. ove Direktive najkasnije do 31. prosinca 2017. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člancima 2. i 3. ove Direktive najkasnije do 31. prosinca 2020. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju odredbe potrebne za usklađivanje s člankom 1. ove Direktive od 1. siječnja 2018.

One primjenjuju odredbe potrebne za usklađivanje s člancima 2. i 3. ove Direktive od 1. siječnja 2021.

Kad države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 5.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 6.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće

Predsjednik

Prijedlog

PROVEDBENE UREDBE VIJEĆA

o izmjeni Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost,⁹ a posebno njezin članak 397.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 282/2011¹⁰ utvrđuju se detaljne odredbe za pretpostavku mjesta kupca kako bi se utvrdilo mjesto isporuke telekomunikacijskih usluga, usluga emitiranja ili elektronički isporučениh usluga koje su pružene osobi koja nije porezni obveznik.
- (2) Ocjena zahtjeva za primjenom tih pretpostavki pokazala je da je poreznim obveznicima s poslovnim nastanom u državi članici koji takve usluge isporučuju u druge države članice osobama koje nisu porezni obveznici iznimno teško pod određenim okolnostima dobiti dva nekontradiktorna dokaza mjesta gdje kupac ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište.

---

⁹ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

¹⁰ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

- (3) Opterećenje je posebice teško za mala i srednja poduzeća. Zahtjev za jednim dokazom trebao bi pojednostavniti obveze za ona poduzeća čije isporuke potrošačima u drugoj zemlji članici u Zajednici ne prelaze određeni prag.
- (4) Pojednostavnjenje zahtjeva o dokazivanju mjesta kupca komplementarno je izmjenama uvedenima člankom 1. Direktive Vijeća [...] /EU¹¹ u posebnim odredbama utvrđenima u glavi XII. poglavlju 6. Direktive 2006/112/EZ te bi se stoga trebalo primjenjivati od istoga datuma.
- (5) Provedbenu uredbu (EU) br. 282/2011 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

U članku 24.b Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 dodaju se sljedeći drugi i treći stavak:

„Za isporuke usluga koje spadaju pod točku (d) prvog stavka kad ukupna vrijednost takvih isporuka, bez PDV-a, koje porezni obveznik pruža iz svojeg poslovnog nastana ili trajnog poslovnog nastana koji se nalazi u državi članici, ne prelazi 100 000 EUR ili jednak iznos u nacionalnoj valuti, u tekućoj i prethodnoj kalendarskoj godini, pretpostavlja se da korisnik usluga ima poslovni nastan, stalnu adresu ili uobičajeno boravište na mjestu koje je isporučitelj utvrdio kao takvo na temelju jednog dokaza koji je pružila osoba uključena u isporuku usluga, a koja nije dobavljač ili korisnik usluga, kako je navedeno u članku 24.f točkama od (a) do (e).

Kada se tijekom kalendarske godine dostigne prag naveden u drugom stavku, taj se stavak ne primjenjuje od tog trenutka do vremena kada uvjeti navedeni u tom stavku budu ponovno ispunjeni.

---

¹¹ Direktiva Vijeća [...] /EU od [...] o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza poreza na dodanu vrijednost za isporuke usluga i prodaju robe na daljinu

Protuvrijednost u nacionalnoj valuti iznosa izračunava se primjenom deviznog tečaja koji je Europska središnja banka objavila na datum donošenja ove Uredbe.”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2018.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće

Predsjednik
